

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4802/2020
10.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Драгане Миросављевић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље - противтужене АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Јован Стрижак из ..., против тужене – противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник адвокат Владан Гајић из ..., ради предаје непокретности по тужби и утврђења права својине по противтужби, одлучујући о ревизији тужиље - противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8611/19 од 04.06.2020. године, на седници одржаној 10.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље - противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8611/19 од 04.06.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље - противтужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8611/19 од 04.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П 804/17 од 29.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље – противтужене којим је тражила предају у државину катастарске парцеле бр. ..., ближе описане у овом ставу изреке, као приватног власништва тужиље са уделом од 1/1 и да са исте парцеле тужена – противтужиља уклони: дрвену ограду, чесму са шахтом, орах и грађевински материјал (цигле и шут). Ставом другим изреке, усвојен је противтужбени захтев тужене – противтужиље и утврђено да је тужена – противтужиља стекла право својине по основу одржаја на катастарској парцели бр. ..., ближе описаној у овом ставу изреке, што је тужиља – противтужена дужна признати и дозволити туженој – противтужиљи укњижбу права власништва на истој код надлежне СКН Младеновац. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован приговор пресуђене ствари противтужбеног захтева истакнут од стране тужиље. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужиља да туженој – противтужиљи накнади трошкове спора у износу од 185.670,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8611/19 од 04.06.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља – противтужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је

предложила да се о ревизији одлучује као о изузетној дозвољеној, применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом, одлучено је о тужбеном захтеву тужиље – противтужене о предаји непокретности у државину, којом је утврђено да је тужбени захтев тужиље – противтужене неоснован. Истом пресудом, одлучено је и о противтужбеном захтеву тужене – противтужиље ради утврђења права својине на основу одржаја, којом је усвојен противтужбени захтев.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиље – противтужене не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса, нити се указује на супротне одлуке, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног и противтужбеног захтева засновани су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради предаје непокретности поднета је 22.12.2008. године. Вредност предмета спора по тужби је 172.000,00 динара. Противтужба за утврђење права својине поднета је 05.05.2015. године и вредност предмета спора по њој износи 95.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору ради предаје непокретности у посед и утврђења права својине одржајем, у коме вредност предмета побијаног дела по тужби, као ни по противтужби не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (противтужбе), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**